



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 12612/2023  
09.05.2024. године  
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 22/23 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

## РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 22/23 од 26.01.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 22/23 од 26.01.2023. године.

## Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 74/22 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи исплати 228.536,14 динара, са законском затезном каматом од 02.11.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тужиља тражила да се обавеже тужена да јој исплати још 17.461,86 динара, са законском затезном каматом од 02.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Београду је пресудом Гжрр1 22/23 од 26.01.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду, а одбијен је и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредби Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка и у коме правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања. Тужена у ревизији указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року и Закона о висини стопе затезне камате у погледу висине накнаде штете и досуђене камате, која је у конкретном досуђена од пресуђења, и на погрешну примену одредаба Закона о парничном поступку, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Сходно изнетом, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку о споровима мале вредности ревизија није дозвољена, одлучено је као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**